

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6345-10-09 משה נ' חסקי
תא"מ 26799-04-10 חסקי נ' משה
בדיון מאוחד

בפני כב' השופט מרדכי בן-חיים

התובעת: **ורדה משה (התובעת ב-ת.א. 6345-10-09)**

נגד

הנתבע: **עו"ד שמעון חסקי (הנתבע ב-ת.א. 26799-04-10)**

פסק דין

א. התובענות ובעלי הדין

מחלוקת מקצועית וכספית שהתמירה לכדי סכסוך יצרי בין עורך דין ולקוחתו הניב את שתי התביעות הנ"ל אשר הדיון בהם אוחד.

1. ב-ת.א. 6345-10-09 הגישה הלוקחה ורדה משה (אבישר) להלן: "**אבישר**") תביעה נגד הנתבע עו"ד שמעון חסקי (להלן: "**חסקי**") לתשלום פיצויים בסך 210,000 ₪ (להלן: "**תביעת אבישר**").

2. בבסיס תביעה זו טענת אבישר כי חסקי לא מילא אחר התחייבותו לייצגה בתביעות הרכוש ומשמורת הילדים שהגישה נגד בעלה במסגרת הליכי הגירושין שביניהם וזאת חרף העובדה שאבישר שילמה לחסקי את מלוא שכר טרחתו המוסכם בסך 60,000 ₪ (כולל מע"מ) וכי כתוצאה מכך נאלצה לשכור את שירותיו של פרקליט אחר והתחייבה בתשלום שכרו בסך 110,000 ₪.

3. בנפרד ובמובחן טענה אבישר בתביעתה כי חסקי נהג כלפיה באופן מבזה ואף ניצל את מצוקתה הנובעת מן ממאבק הגירושין בינה ובין בעלה לשעבר והן בשל הליכים משפטיים שנקט נגדה בן זוגה לשעבר אריה ויצמן (להלן: "**אריה**") באופן שחסקי לחץ עליה לשלם לו שכר טרחה נוסף בניגוד למוסכם ובשל כך נקלעה אבישר למצב של חוסר אוניס וחוותה דיכאון, תסכול וחוסר תיאבון (להלן: "**עוגמת נפש**").

4. אבישר עתרה איפוא לחייב את חסקי בתשלום פיצויים בסך 100,000 ₪ בשל עוגמת הנפש שגרם לה.

4. ב-ת.א. 26799-04-10 הגיש חסקי נגד אבישר תביעה בסדר דין מהיר לתשלום חוב בגין יתרת שכר הטרחה המגיע לו ממנה בסכום של 41,720 ₪ בעבור הכנתם והגשתם של הליכים הכרוכים בתביעת הגירושין וכן ייצוגה של אבישר בהליכים בפני בית המשפט ובהליכי גישור (להלן: "**תביעת חסקי**").

ב. עובדות שאינן שנויות במחלוקת

1. חסקי החל בשירותיו המקצועיים עבור אבישר בקיץ 2006.

2. אריה הוא שהציג את חסקי בפני אבישר ופעל להתקשרות ביניהם.

3. לא נערך כל הסכם שכר טרחה בכתב בין אבישר לחסקי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6345-10-09 משה נ' חסקי
תא"מ 26799-04-10 חסקי נ' משה
בדין מאוחד

4. ביום 17.2.09 שוחרר חסקי על פי בקשתו מהמשך ייצוגה של אבישר.

ג. עיקר טענות אבישר

1. אבישר טוענת כי חסקי התנה איתה במפורש שכר טרחה בסך 60,000 ₪ הכולל את טיפולו בשני הנושאים שנותרו לדיון בתביעת הגירושין שהגישה, דהיינו, עניני הרכוש וענייני משמורת הילדים.

2. לגרסת אבישר היא העבירה לחסקי, באמצעות אריה את שכר הטרחה בסך 60,000 ש"ח במלואו וזאת ביום 4.5.08 וכי במהלך פגישה שהתקיימה בינה ובין חסקי ביום 2.6.08 אישר חסקי באוזניה כי קיבל את מלוא שכר טרחתו בגין טיפולו בהליכים שהיו תלויים ועומדים לעת ההיא.

3. אבישר מוסיפה וטוענת כי חרף בקשותיה לא העביר לה חסקי את העתקי החשבוניות המעידות על תשלום שכר הטרחה וכי רק ביום 12.1.09 הודיע לה חסקי כי היא חייבת לו שכר טרחה נוסף בסך 46,340 ₪ בעוד שבתביעת חסקי נטען לחוב בסכום של 41,720 ₪ בלבד.

4. לטענת אבישר כי תביעת חסקי לשכר נוסף הינה מפוברקת וחסרת יסוד וכי היא לא התחייבה מעולם לשלם לחסקי שכר טרחה נוסף מעבר לסכום ששילמה לו בפועל. אבישר מוסיפה וטוענת כי תביעת חסקי הוגשה רק בחודש אפריל 2010 לאחר שאבישר הגישה את תביעתה נגדו כחצי שנה קודם לכן.

5. על מנת להמחיש את גודל האבסורד לשיטתה המובנה בתביעת חסקי טענה אבישר כי החשבוניות אשר קיבלה בסופו של יום מלמדות כי שילמה לחסקי את השכר המוסכם בסך 60,000 ₪ כביכול רק ביום 2.11.08 בעוד שביום 12.1.09 דרש חסקי סכום נוסף בסך 46,430 ₪.

ד. עיקר טענות חסקי

1. חסקי טען בתצהיר עדותו כי סיכם עם אבישר באמצעות נציגה המוסמך אריה כי הסכום הבסיסי שישולם למשרדו יעמוד על סך 60,000 ₪, ולגרסתו הסכום האמור שיקף את שכר הטרחה הצפוי כפי שהוערך בחודש יולי 2006 ולא כלל הליכים נוספים שלא נצפו מראש.

2. בהידרשו לעובדה כי לא נערך הסכם שכר טרחה בכתב, טען חסקי כי סמך הן על אבישר והן על אריה לקוחו בעבר ומשכך, לא דאג לעריכת הסכם בכתב.

3. לגרסת חסקי, טען בבקשתו להשתחרר מן הייצוג הובעה בעקבות סירובה של אבישר לשלם את יתרת שכר טרחתו תוך העלאת טענה שקרית לפיה הסכום ששולם על ידה מכסה את כל העלויות המשפטיות.

חסקי אישר כי קיבל מאבישר סך של 60,000 ₪ ששולמו כנטען על ידי אריה עבור אבישר ובשמה.

4. חסקי פירט בתצהירו את הפעולות המשפטיות שביצע עבור אבישר ואשר בגינם לא שולם לו שכר טרחה בסכום של 41,720 ₪.

5. חסקי הוסיף וטען כי אין ליתן אמון בגרסתה של אבישר שכן, זו הוקעה כמי שאינה דוברת אמת הן בבית הדין הרבני והן בבית משפט לענייני משפחה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6345-10-09 משה נ' חסקי
תא"מ 26799-04-10 חסקי נ' משה
בדין מאוחד

6. בהתייחסו לתביעת אבישר טען חסקי כי אבישר סיכמה עם עו"ד פז שכר העולה על הסכום ששולם לחסקי בצירוף יתרת השכר הנתבעת על ידו, בעוד שהיקף עבודתו של חסקי, היה גדול יותר מזה שעו"ד פז נטל על עצמו.
7. חסקי אף כפר בגרסת אבישר בדבר היחס הבזוי שהפגין כלפיה כביכול וכפר בטענה כי הפעיל עליה מערכת לחצים כלשהיא.

ה. דיון וממצאים

1. דיון, ממצאים ומסקנות לגבי תביעת חסקי

- 1.1 כאמור לעיל, אין חולק כי חסקי לא טרח לערוך הסכם שכר טרחה בכתב בינו ובין אבישר. במצב דברים זה, ולנוכח השיח המשפטי הדוגל בבירור בחובתו ובאחריותו של עורך הדין המטפל לערוך הסכם שכר טרחה בכתב (השוו: ע"א 9282/02 **יכין חקל נ. עו"ד יצחק יחיאל** (פורסם בנבו) וכן לקט האסמכתאות בפסקאות 14-17 לסיכומי אבישר) נקלע חסקי לעמדת נחיתות שכן, אבישר חזרה וטענה בעדותה כי על פי ההסכם שבינה ובין חסקי היא:
- "משלמת 60,000 ₪ עבור הטיפול במשמורת ועבור הטיפול ברכוש כולל הכל" (פרוטוקול ישיבת 11.10.12 בעמ' 23 שורות 30-32).**
- 1- לגרסת אבישר כלל הסכום האמור גם הגשת ערעורים (עמ' 24 שורות 5).
- 1.2 אבישר עמדה על גרסתה לפיה ההסכם הושג בינה ובין חסקי (שם, שורות 10-11) ובתשובה לשאלה, מדוע לא דרשה כי ייערך הסכם בכתב השיבה אבישר:
- "אני שילמתי עשרת אלפים ₪ באותה פגישה. חסקי אמר לי שישים אלף ₪ כולל הכול ולחץ את ידי. הוציאו אותי החוצה ואמרו לי שהכול סוכם, לא ביקשתי הסכם בכתב" (שם, שורות 12-15).**
- 1.3 יתר על כן, בהמשך עדותה שללה אבישר כל אפשרות לפיה אריה הוסמך בשמה להגיע להסכם אחר עם חסקי (עמ' 24 שורות 26-32).
- 1.4 בחקירתה החוזרת הבהירה אבישר כי:
- "אריה היה השליח שלי להעברת כספים עד לסך של 60,000 ₪ שזה היה שכר הטרחה שעו"ד חסקי ביקש" (עמ' 25 שורות 10-12).**
- 1.5 אשר לחסקי;
- זה טען בעדותו:
- "שולם לי הכסף הראשוני, יתר ההתחייבויות היו אמורות להיות מול אריה ויצמן שבאותה עת היה נציגה הבלעדי של התובעת. שאני אומר ששולם לי הכסף הראשוני אני מתכוון לשישים אלף כולל מע"מ ואגרות" (עמ' 26 שורות 9-13).**
- 1.6 לא מצאתי בחומר הראיות שבפני תימוכין לגרסת חסקי לפיה אריה פעל כנציגה הבלעדי של אבישר. הגם שלא נעלמה מעיני העובדה כי בתשובה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6345-10-09 משה נ' חסקי
תא"מ 26799-04-10 חסקי נ' משה
בדין מאוחד

- לשאלה, השיבה אבישר כי אריה היה שליח שלה (עמ' 24 שורות 26-27) הרי שגרסה זו הובהרה בחקירתה החוזרת ממנה עולה כי השליחות הצטמצמה להעברת הכסף ותו לא. לא זו אף זו, גם אם אניח כגרסת חסקי כי אריה פעל "כנציגה הבלעדי" של אבישר אין להתעלם מן העובדה כי חסקי נמנע מלזמנו לדוכן העדים ולו כדי לאשש את גרסתו של חסקי בדבר התחייבויות נוספות בשמה של אבישר לתשלום שכר טרחה. חסקי עומת מול חסר זה בבנין ראיותיו והשיב:
- "אני סבור שאת התביעה שלי אני יכול לעמוד בנטל מבלי לזמן את אריה"** (עמ' 28 שורות 21-22).
- 1.7 על כך אוסיף כי גם בהנחה המטיבה ביותר עם עמדתו של חסקי ולפיה התשלום בסך 60,000 ₪ היווה רק תשלום ראשוני הרי שלא ניתן להתעלם מן הנתען בסעיף 85 לתצהירו (בתגובה לגירסת אבישר לפיה אמר לאבישר עוד בחודש יוני 2008 כי כל שכרו שולם) טען חסקי:
- "כשאמרתי לגב' משה שכל הכסף שולם הכוונה לאותה עת ולאותה תקופה. בשלב הזה (יוני 2008) סברתי עדיין כי מר ויצמן יעמוד בהתחייבויותיו הכספיות וכי אקבל את יתרת הכספים ישירות ממנו"** (ההדגשות שלי-מ.ב.ח).
- 1.8 בניסיון להסביר מדוע נמנע מלבוא בדברים עם אבישר באשר לחישוב יתרת שכר טרחתו טען חסקי בסעיף 86 לתצהירו:
- "לא היה מקום וגם לא היה צורך באותה העת להתחיל לעשות התחשבות עם הגב' משה (אבישר) עצמה, ביחס ליתרת החוב המעודכנת שכן לא היה ביננו סכסוך וחשבתי שאקבל את יתרת שכר הטרחה ישירות מויצמן"**.
- 1.9 גרסה זו שהובאה בתצהיר עדותו הראשית של חסקי (להבדיל מתשובה הניתנת בלחץ החקירה הנגדית) מביאה לידי מסקנה אחת ויחידה ולפיה הגם שניתן להניח כי חסקי העריך היתכנות כי המשך טיפולו המשפטי בעניינה של אבישר יצדיק תוספת לשכר הטרחה, הוא ציפה כי אריה (להבדיל מאבישר) הוא שישא בתשלום.
- 1.10 מסקנה זו מגובה גם בראיות נסיבתיות החל בעובדה כי ביום 29.1.09 שיגר חסקי לויצמן מכתב דרישה לתשלום יתרת שכרו בסכום של 46,320 ₪ ובו ציין במפורש:
- "כידוע לך אתה התחייבת בפני משרדנו לשאת במלוא שכר הטרחה בגין ייצוג משפטי בתיק הנדון"**.
- ולמטה מזה בנספח לאותו מכתב (נספח 27 לתצהיר אבישר) נרשם:
- "להלן פרוט הפעולות וההליכים שבוצעו מכוח התחייבותך הכספית כלפינו בתיק אבישר"**.
- 1.11 מסקנה זו מתחזקת גם לנוכח עדותו של חסקי בחקירתו הנגדית שם טען:
- "ענייני שכר הטרחה שלי הם מול אריה ויצמן... אין שכר טרחה אלא ביני לבין אריה"** (עמ' 30 שורות 9-15).
- 1.12 בניסיון ליטול את העוקץ ממסקנה זו טען חסקי בסעיף 87 לתצהירו כי משהבין שויצמן אינו מתכוון לשלם את החוב פנה לאבישר.
- 1.13 גרסה זו והתנהלות חסקי הינן תמוהות בלשון המעטה, לא זו בלבד שלא עלה בידי חסקי לסתור את גרסתה של אבישר לפיה לא התחייבה כלפיו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6345-10-09 משה נ' חסקי
תא"מ 26799-04-10 חסקי נ' משה
בדין מאוחד

- מעבר לסכום ששילמה בפועל (סך שישים אלף ₪) אלא שהימנעותו של חסקי מלזמן את ויצמן לדוכן העדים (חרף תשובתו הזחוחה לפיה יעלה בידו להוכיח את תביעתו גם ללא ויצמן) מתיישבת יותר עם המסקנה לפיה חסקי נמנע במודע מלזמן את ויצמן להעיד באשר חשש כי עדותו של האחרון תהיה לו לרועץ (השוו : י. קדמי על הראיות מהדורת תש"ע 2009 בעמ' 1889-1906 ולקט האסמכתאות שם).
- 1.14 הגם שלטעמי, די באמור עד כאן כדי לדחות את תביעת חסקי מצאתי כי ניתן לדחות את התביעה גם בהתבסס על גרסתו הבלתי עקבית וחסרת הפרוט של חסקי באשר לפעולות המשפטיות הנוספות בהן נקט לרבות עיתויין על ציר הזמן.
- 1.15 בניגוד לגרסתו לפיה פנה קודם לויצמן ודרש את יתרת שכרו מסתבר כי חסקי הקים ופנה לאבישר בדרישות שכר במכתבו מיום 12.1.09 (נספח 21 לתצהירו- להלן : "מכתב הדרישה").
- 1.16 במכתב הדרישה לא נטען כי אבישר התחייבה בתשלום בשכר נוסף שלא בדומה למכתב ששיגר חסקי לויצמן ביום 29.1.09 שם נטען במפורש כי ויצמן הוא שהתחייב בתשלום השכר ; סבורני כי לא בכדי נמנע חסקי מלטעון במכתב הדרישה כי אבישר התחייבה בפניו לשלם את יתרת שכרו וכי העובדה כי המכתבים נוסחו באופן שפורט לעיל, היא הנותנת כי לשיטתו של חסקי, ויצמן הוא שהתחייב כלפיו.
- 1.17 מימד נוסף שיש בו כדי להטיל ספק באמיתותה ורצינותה של תביעת חסקי נוגעת לגרסתו הבלתי עקבית בעליל באשר למועדים בהם הופיע לשיבות בית משפט בעניינה של אבישר במובן זה שחסקי נקב במועדים שונים בכתבי טענותיו, לעניין זה אפנה לטבלה בעמ' 7 לסיכומי אבישר, המדגימה ממצא זה בבירור.
- אטעים כי משנה חומרה יש לייחס לחוסר הדיוק בגרסתו של חסקי על רקע הפערים בין הנטען בסעיף 37.4 לתצהיר עדותו בהשוואה לסעיף 3 ממכתב הדרישה בכל הנוגע לתאריכי הדיונים בהם ייצג לגרסתו את אבישר בבית המשפט ובהליכי הגישור.
- 1.18 על כך אוסיף כי הן במכתב הדרישה והן בתביעתו נקב חסקי בתעריפי שכר (הן לגבי עלות הגשת ההליכים לבית המשפט והן לגבי עלות הייצוג בשיבות בית משפט) ללא שהניח תשתית עובדתית כלשהיא לפיה אבישר הסכימה להם ו/או כי הם מייצגים שכר טרחה ראוי (השוו : ע"א 136/92 **ביניש עדיאל עו"ד נ. דניה סיבוס חברה לבנין בע"מ** - פורסם בנבו בעמ' 126).
- 1.19 על יסוד המקובץ עד כאן אני דוחה את תביעת חסקי.

2. תביעת אבישר - ממצאים ומסקנות

2.1 סוגיית הנזק הממוני

- 2.1.1 כזכור השתיתה אבישר את תביעתה נגד חסקי בעילה של הפרת הסכם, שהתבטאה בהגשת בקשה מצדו להשתחרר מן הייצוג, טרם השלמת הטפול המשפטי, תוך שטען כי אבישר סירבה לשלם לו את יתרת שכרו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6345-10-09 משה נ' חסקי
תא"מ 26799-04-10 חסקי נ' משה
בדיון מאוחד

- 2.1.2 על פי הממצאים שקבעתי לעיל, במהלך הדיון בתביעת חסקי - לא קמה בידי חסקי עילה לתבוע את יתרת השכר מאבישר שכן חסקי גילה דעתו המפורשת לפיה ויצמן הוא שהתחייב כלפיו בתשלום יתרת השכר ככל שזה מגיע.
- 2.1.3 אבישר נשאלה במהלך חקירתה הנגדית, מתי הסתבר לה כי חסקי אינו אמין עליה והשיבה:
"כשהוא שלח אלי מכתב כוזב לשלם שכר טרחה, משהו היה מוזר לי שהוא הלך לקראת אריה" (עמ' 22 שורות 20-23).
- בהמשך עדותה **"חידדה"** אבישר את גרסתה ובתשובה לשאלה זהה השיבה:
"כשהוא (חסקי) דיבר על התחייבות של אריה עד המכתב שהוא כתב שאני חייבת לעו"ד חסקי" (שם, שורות 30-32).
- 2.1.4 אין חולק כי חסקי שוחרר מהמשך הייצוג על בסיס טענתו המופרכת לפיה אבישר מסרבת לשלם לו שכר בניגוד להתחייבותה.
- 2.1.5 נמצא איפוא כי טענתו של חסקי בסעיף 98 לתצהירו לפיה אם אבישר היתה משלמת לו את חובה או מנסה להגיע איתו להסדר כזה או אחר, היה ממשיך לייצגה - הינה בבחינת מעט מדי ומאוחר מדי וזאת לנוכח העבודה כי חסקי פנה לבית המשפט בבקשה לשחררו מן הייצוג כבר ביום 12.2.09 ללא שטרך לשלוח העתק ממנה לאבישר (סעיפים 40-41 לתצהיר אבישר).
- 2.1.6 מסקנתי הינה איפוא כי חסקי הפר את התחייבותו לייצג את אבישר עד לסיום ההליכים הנוגעים לתביעת הרכוש ולתביעת המשמורת.
- 2.1.7 בסעיף 76 לתצהירה טענה אבישר כי לאור הפרתו של חסקי את התחייבותו נאלצה לפעול תוך זמן קצר למצוא פרקליט אחר שייאות לייצגה, על מנת להקטין את הנזק המובנה בהעדר ייצוג. אבישר טענה כי התקשרה עם עו"ד שרלי פז (להלן: **"עו"ד פז"**) בהסכם שכר טרחה מיום 26.3.09 (נספח 41 לתצהיר אבישר) (להלן: **"ההסכם"**) וזאת על מנת למצות את זכויותיה במאבק הגירושין על נגזרותיו (תביעת הרכוש והמשמורת).
- 2.1.8 כפי שעולה מן ההסכם התחייבה אבישר לשלם לעו"ד פז בגין טיפולו המשפטי סך של 17,500 דולר בתוספת מע"מ (להלן: **"הסכום הקצוב"**) וכן תשלום בסך 350 דולר בגין כל ישיבת בית משפט החל מן הישיבה השלישית (להלן: **"שכר ישיבות"**).
- 2.1.9 טענתו של חסקי בסיכומיו לפיה היקף עבודתו של עו"ד פז אינו עולה על היקף עבודתו של חסקי - הינה טענה סתמית שאינה מבוססת כלל ועיקר, כמו כן לא מצאתי כל תימוכין לטענתו של חסקי לפיה מעדותו של עו"ד פז משתמע כי השכר הראוי בגין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6345-10-09 משה נ' חסקי
תא"מ 26799-04-10 חסקי נ' משה
בדין מאוחד

ייצוגה של אבישר בכל ההליכים המשפטיים עולה על סך 200,000 ₪. שכן, תגובתו של עו"ד פז לשאלה שהופנתה אליו בעניין זה הייתה כי חסקי "זורק סתם מספרים" (עמ' 18 שורות 23-21).

2.1.10 אבישר העידה והציגה קבלות המלמדות כי עד למועד הגשת תביעתה שילמה לעו"ד פז סך של 35,354 ₪ (סעיף 79 לתצהירה ונספח 42).

2.1.11 עו"ד פז טען בעדותו כי הגם שהטיפול בתיק עדיין לא הסתיים - מרבית העניינים הסתיימו (עמ' 16 שורות 26-25). מתשובה זו, ניתן להסיר כי מירב המלאכה שנותרה לביצוע על ידי עו"ד פז הינה עבודת גבייה שאינה כרוכה בייצוג בישיבות בית משפט, ומשכך אניח כי שכר הישיבות שולם רובו ככולו.

2.1.12 מפירוט הקבלות שהוצאו על ידי עו"ד פז (נספחים 42 ו-54 לתצהיר אבישר) עולה כי על חשבון הסכום הקצוב שילמה אבישר עד כה סך של 6,323 דולר (קבלה 3536 וקבלה 2446 שסכומן הכולל הוא 22,450 ₪).

מכאן, שעל אבישר להוסיף ולשלם לעו"ד פז סך של 11,177 דולר בעבור הסכום הקצוב, קרי סכום של 39,678 ₪ לפי שער של 3.55 ₪ לדולר החל במועד התשלום לעו"ד פז, בתוספת מע"מ, דהיינו סך של 46,820 ₪.

2.1.13 בסעיף 10 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א-1970, נקבע:

"הנפגע זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב הפרה ותוצאותיה ושהמפר ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש, בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של הפרה".

לעניין זה נפסק כי:

"הפיצויים על הנזקים הנגרמים בשל הפרת חוזה נועדו להעמיד את הנפגע באותו מצב שבו היו אילו קויים החוזה".

(השוו: ע"א 1229/97 איי.אם.איי שיווק והשקעות בע"מ נ. ע.ר.מ. רעננה לבניה והשכרה בע"מ (פורסם בנבו).

2.1.14 על יסוד כל המקובץ עד כאן, אני פוסק כי נזקה הממוני של אבישר הנובע מהסתלקותו הבלתי חוקית של חסקי מן הייצוג מסתכם לסכום של 82,154 ₪ המתקבל מצירוף הסכומים, בהם התחייבה אבישר כלפי עו"ד פז, כדלקמן:
סכום ששולם בסך 35,334 ₪ כולל מע"מ.
יתרה לתשלום בסך 46,820 ₪ כולל מע"מ.

2.2 הנזק הבלתי ממוני

2.2.1 בפריט זה בתביעתה עתרה אבישר לחיובו של חסקי בתשלום בלתי זניח בסך של 100,000 ₪. ניתן לזהות כי עוגמת הנפש לגבי טענת אבישר והמהווה עילה לתביעה זו מתייחסת לשתי סוגיות נפרדות:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6345-10-09 משה נ' חסקי
תא"מ 10-04-26799 חסקי נ' משה
בדיון מאוחד

האחת, מה שהוגדר כיחסו המשפיל והמבזה של חסקי כלפיה במהלך טיפולו המשפטי והשנייה - תחושת התסכול ואין האונים שנגרמה לה בשל האקט החד צדדי והבלתי מוצדק של חסקי בבקשתו שנעתרה להשתחרר מן הייצוג בהיות אבישר שרויה בעיצומם של ההליכים המשפטיים בהם נטל חסקי על עצמו לייצגה.

2.2.2 אשר לסוגיה הראשונה, פירטה אבישר דוגמאות למכביר של ביטויים משולחי רסן ועולבים בהם נקט כלפי חסקי ובכלל אלו **"תימניה דפוקה"**, **"תסתמי"** וכו'.

"פניני לשון" אלו תועדו בתמלילי השיחות שנערכו בין אבישר לחסקי.

2.2.3 ניתן היה לצפות למיצער כי חסקי יבקש להתנער מביטויי ביבים אלו אך למרבה הצער הוא ניסה להסבירם **כשפת סלנג** (סעיף 91 לתצהירו) ובמהלך חקירתו אף טען כי הכינוי **"תימניה מטומטמת"** שהפנה כלפי אבישר בא בתגובה לכך שהיא כינתה אותו קודם לכן **"מניאק"** (עמ' 36 שורות 6-9).

אין ספק כי הדעת אינה סובלת כי ביטויים כגון אלו ימצאו מקומם בשיח בין בני תרבות בכלל ובין עורך דין ולקוחו בפרט.

2.3.4 עם זאת, התרשמתי כי מערכת היחסים שבין אבישר לחסקי הייתה "פתוחה וחופשית" באופן החורג מן הרגיל וכי לא זו בלבד שאבישר לא הגיבה בזמן אמת ברוגז כמצופה לנוכח ביטויים עולבים וחריגים של חסקי אלא היא עצמה נקטה לא אחת במהלך השיחות הממושכות והאינטימיות שבינה ובין חסקי - לשון בלתי נקיה.

בנסיבות אלו, לא שוכנעתי כי לאבישר נגרמה תחושת עלבון או עוגמת נפש בני פיצוי, בשל התבטאויותיו הבוטות של חסקי.

2.3.5 שונים בתכלית הם פני הדברים בכל הנוגע להסתלקותו של חסקי מייצוגה של אבישר. עסקינן בהסתלקות פתאומית, בלתי מוצדקת וללא שחסקי מצא לנכון לדווח לאבישר על כוונותיו.

2.3.6 בסעיפים 39-47 לתצהירה, תיארה אבישר את תחושות חוסר האונים, התסכול והפגיעה הנפשית שחוותה לנוכח התנהגותו הבוטה של חסקי אשר התעצמו בשל העובדה שאבישר הייתה שרויה בעיצומם של הליכים משפטיים אשר לכשעצמם היו רוויים מתחים ועומסים רגשיים.

הבסיס המשפטי לפסיקת פיצויים בגין נזק בלתי ממוני, בשל הפרת הסכם מצוי בסעיף 13 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) לפיו:

"גרמה הפרת החוזה נזק שאינו נזק ממון רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים בעד נזק זה בשיעור שייראה לו על פי נסיבות העניין".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6345-10-09 משה נ' חסקי
תא"מ 26799-04-10 חסקי נ' משה
בדין מאוחד

על יסוד - נסיבות העניין כפי שפורטו לעיל, אני מחייב את חסקי לשלם לאבישר פיצויים בסך 10,000 ₪ בגין הנזק הבלתי ממוני שנגרם לה עקב הפרת התחייבותו לייצגה ובנסיבות בהן התרחשה אותה הפרה.

1. סוף דבר

1. אני מקבל באופן חלקי את תביעת אבישר ב-ת.א. 6345-10-09 נגד חסקי ומחייב את הנתבע-עו"ד חסקי לשלם לתובעת-אבישר סך של 92,154 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית על סכום זה ממועד הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
2. אני דוחה את התביעה שהגיש עו"ד חסקי נגד אבישר ב-ת.א. 26799-04-10.
3. לאור התוצאה אליה הגעתי, אני מחייב את עו"ד חסקי לשלם לורדה משה (אבישר) הוצאות משפט בסכום של 3,000 ₪ ושכר טרחת עורך דין בסך 15,000 ₪.

הודעה זכות ערעור.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ג, 09 יוני 2013, בהעדר הצדדים.

מרדכי בן-חיים, שופט

